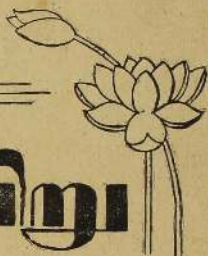

THE young idea

இளஞாயிறு

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Monday - 21st. July 1941

No. 6

THE SPORT OF WRESTLING

—A. MAHENDRAN

page

4

THE PLIGHT OF THE JAFFNA FARMER—S. MAHESAN

5

மறுபடியும் கீழைத் தேசங்களே
ஆதிக்கம் செலுத்தும்

— 'சிவம்'

104

எமாற்றம்

...

— S. K. Ratnam

13

பட்டப் பேயர்களின் விசித்திரம்!

*... *

...

15

S. SIVANATHAN

• English Editor.

N. S. RATNASINGHAM

Tamil Editor.

Eng. Editorial Board

Editor :

S. Sivanathan, Junior Inter Arts

Associate Editors :

K. Aiyadurai, Junior Inter Arts

C. W. Paramsothy, Lond. Metric

Literary Section :-

M. T. Jebaneson, Junior Inter Arts

R. Vyravapillai, Junior Inter Arts

V. Kanthasamythurai, Junior Inter Sc.

News Section :-

K. Saravananmuttu, Junior Inter Arts

Sports Section :-

S. Dharmaretnam, Lond. Metric

Verse Section :-

R. Thevarajah, Lond. Metric

Coeds. Section :-

Miss. R. Kandiah, Inter Arts

Miss. R. Appadurai, Lond. Metric

Junior Section :-

K. Balasundaram Pillai, Lond. Metric

S. Balaraman, Fifth Form

Faculty Adviser :-

Mr. C. A. Gnanasegaram, B. A.

Tamil Editorial Board

Editor:

N. S. Ratnasingham, Lond. Metric

Associate Editors :

A. Ratnam, Inter Sc.

A. Sivalingam, Inter Sc.

Literary Section :-

K. Sathasivam, Lond. Metric

K. Jagatheesa Ayyar, Lond. Metric

M. Thambimuttu, Lond. Metric

Verse Section :-

K. Aiyadurai, Jr. Inter Arts

News Section :-

C. Sivasubramaniam, Jr. Inter Arts

G. N. Wijayaratanam, Lond. Metric

Coeds. Section :-

Miss. Nancy Bartlett, Inter Arts

Miss. Punithavathy Kandiah,

London Metric

Sports Section :-

K. Tharmaratnam, Lond. Metric

Junior Section :-

A. Kugarajah, IV-th Form

V. Kanthasamy, II-nd Form

Faculty Adviser :-

P. Navaratnam, B.A. (Hons.)

Cover Design by "Sana" of the Eelakesari.

The young idea

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Monday - 21st July 1941

No. 6

Editorial Notes

London Matriculation Results

24 out of 28

THE results came at last. It was not unexpected, for already there were informations afloat from "reliable sources" grading from the man in the street to the officer in the C. T. O. The Results were out-out to perform deeds of Significance. It drove the unsuccessful ones to the desperate extremity of contemplating "self-annihilation" and burned holes in the pockets of the successful candidates. In short it did everything but give peace of mind to those who had sat for the Exam.

The Results set Jaffna College smiling—a smile of silent appreciation at the brilliant yet not unusual success.

Inter House Sports Meet

GRANDFATHER Gramophones laboured tenaciously in their impotent way to supply pep and rhythm while the Radio and the Microphone absented themselves from the scene of action. Amidst music and cheering the Finals of the Inter House competitions in Athletics were worked off on the 11th of this month. The four Houses were artistically decked with buntings and streamers. The races were run with the noisy enthusiasm of two boys backed up by the silent enthusiasm of the girls. The Physical Department is of opinion that the Field events, especially the jumps, were of tolerably high standard. It is expected that with average luck our chances for annexing the Inter collegiate championship are not bad.

Special mention must be made regarding the outstanding performance of the Meet. Kurien swung himself over the bar with unique style clearing $5' \frac{1}{4}"$ — a record jump. Much is expected of him in the forthcoming All-Jaffna Meet. Brown House swept the boards with the Abrahams close behind and the close of the day found them winners of the much coveted shield. We offer our heartiest congratulations to G. Jacob, V. Sivasubramaniam, G. Kurien and Reggy Appadurai for winning individual championships in the three Divisions.

School Council

WITH mingled feelings of regret and joy the Collegebade

"*au revoir*" to the age-old Student Council. However the obvious subsequent fervour shown by the student body for the new school Council is a manifestation of its welcome among the students. Clear distinctions have been harped upon to distinguish the new School Council from the many stereo-typed Prefect Bodies in schools all over the Island. It has been acclaimed as a tolerable expedient to the maintenance of Democratic discipline at college. A note worthy fact is that the elections in most part were devoid of foul play and the pernicious "canvassings." We look forward to the success of such a beginning.

BRAIN — BUSTERS

THROW your thinking apparatus into high gear and led out your mental clutch for you are going to test your brains by tackling these Brain Busters.

1. A beggar had a brother. The brother died. But the man who died had no brother.
2. If two equal coins were placed rim to rim and one revolves around the other until it reaches the starting point how many complete turns will it make?
3. A chicken weighs 2 pounds and $\frac{1}{2}$ of its weight besides. What is its weight?
4. A man has a 14 quart can of water. He wants to divide this into equal portions but has only a nine quart can and a five

quart can. How can he do it without waste and using only the three cans viz— 14 quart 9 quart and 5 quart cans.

5. A train is travelling at the rate of 60 miles per hour. A lamp in its ceiling drops to the floor a distance of 10 feet. Where will it strike the floor of the train.
6. If a number is increased by four and then added to the same number diminished by four the result is twice the number. What is the number.
7. Hang a button in a glass bottle by a thread and cork the bottle tightly. Can you sever the thread so that the button will fall, without breaking the bottle or removing the cork.

OUR EDUCATION

IT is imperative that radical changes ought to be effected in the existing educational system. The system as it is, is more a bane than a blessing. But let it not be forgotten that this system discharged its role admirably. It was laid to meet the immediate needs of the hour—the provision of educated and efficient clerks. Now that the administrative services are fully manned the sort of stereotyped education, which most educational institutions give must cease. Colleges and schools concentrate vigorously on literary education when the country is hungry for scientific and vocational training. We no longer need graduates who prove of little service to the country. We need industrial experts to start industrial centres, thereby alleviating the distressful conditions created by unemployment.

With the growth of the spirit of nationalism we feel that Ceylon should no longer be directed in the field of education by foreign universities. The steps taken towards the realisation of this end are highly commendable. We must have a University of our own acting in the best interests of the country. Besides other benefits, will not such a University stop the large sums of money sent year by year to England in the shape of examination fees.

In the present state of affairs we are taught about others whereas about ourselves and our surroundings we know little. Most students know from beginning to end the History of England or Europe but about Ceylon they know little more than what happened during the last fifty years. The regulations of the examinations are such that we are forced to study foreign history and not our own. Then comes the question of literature

Aren't we compelled to appreciate Wordsworth or Shelley at least for the sake of attaining success in examinations? Are there not better poets in our own mother-tongue? Is not Kalidas as famous a playwright as Shakespeare. Then arises the question of the medium of instruction. A lot of time and trouble will be saved if we are instructed through our own mother tongue. Do we not waste years before we are familiar with English phraseology and terminology? We do not advocate the removal of English from the school-curriculum. English is a commercially valuable language, and moreover we are a subject race and the language of our rulers is English. Let English be taught as an additional language, but let not undue importance be given to it. Let us become masters of our own language before we attempt a study of other languages. Among the evil effects of education through English is that we are made aliens in our own country. We understand our rulers better than we do ourselves. Many take pride in using English as the medium of conversation even in their homes. And what is more, they neglect and even try to forget their mother tongue. All these evil effects cannot be remedied unless the mother tongue is given more importance and English is shorn of undue importance attached to it. We hope to see the day when "Speak English" propaganda carried out in schools shall be replaced by "Speak Tamil" or "Speak Sinhalese". propaganda.

One of the difficulties in the process of education through the mother tongue is the lack of efficient treatises on the different sciences. Well, these difficulties may perhaps be overcome by the translation of valuable foreign texts on these sciences.

THE SPORT OF WRESTLING

by A. Mahendran, L. M. B.

WRESTLING is the most ancient of all physical exercises in which are human being pits himself against another for the mastery of the art without the use of lethal weapons. It has developed side by side with the progress of the human race. The Greeks, Romans, Japanese and the Chinese made wrestling compulsory along with their military training. They were the first to discover that the most natural pastime that would tend to develop a virile manhood was the trial of strength and skill in wrestling. It is the national sport of India. It is popular in Finland, Rumania and China, and is fast becoming so in England and America. This wide popularity is mainly due to the fact that wrestling is a manly sport for developing the body. The element of personal contact in contest is more predominant in this sport than in any other and this acts as a great stimulus and incentive.

In a purely friendly contest, the use of the hand or fist has not been permitted in the recognised styles of the art, until the advent of the so-called "All-In" system, for which reason it is a more healthful exercise than boxing.

Wrestling may cause its votaries an occasional dislocation or muscular strain, but in contradiction to any other sport nothing more than a superficial injury would be inflicted. It is a sport that gives an all-round development unlike some sports that develop only particular parts of the body. It helps to build up a strong and robust body as a good basis for a sound mind. Whilst building up a well-

formed body, it also promotes self-endurance and self confidence, which are great assets in the achievement of Success in Life.

A wrestler's great assets are his neck and thighs; a wrestler with weak legs has no chance.

Comparisons between the maximum ages at which any other sport and wrestling can be practised is all in favour of the latter. Gama the world champion, today in his sixties is still amazingly strong and agile, and fully capable were he so minded, of taking the mat against anyone in the world. Podubny the famous Cossack wrestler was winning international victories in his sixty sixth year.

Unlike other sports, wrestling makes severe demands upon the strength of its followers, and the possession of an absolutely strong heart is indispensable to the wrestler. There are critics who assert that wrestling has been responsible for premature death, but such an assertion cannot be proved. Moreover some early deaths among wrestlers have been due less to the sport, than to over indulgence in alcohol or addiction to other vices. Wrestling if indulged in excess may prove injurious to health.

Wrestling exercises and develops every muscle; it improves the race and produces "He-men". Look at a wrestler and note his deep chest, powerful arms, strong well knit legs, a massive neck, and grip like a vice.

If it is real strength, power, and health you want, take to wrestling right away. What is more wrestling will make a powerful "He-man" of you.

The Plight of the Jaffna Farmer

By S. Mahesan, Fifth - Form A.

THE Jaffna Farmer has to face several difficult problems. He has to face a very bothering situation, namely the geographical feature of his country. Secondly he uses the same kind of implements and methods of farming practised by his fore-fathers. The fields are not rich in soil, and produce little even by using up great amount of manure. The Jaffna farmer is very strongly tied to his family and land. As a result of all these bad problems, he gets little in return for great exertion.

We know that the Jaffna farmer is hindered greatly by the geographical conditions of his land. As there are no rivers it is impossible for him to grow more than one crop every year. A very great portion of the annual amount of rainfall, falls during the months of October, November and December. As all the rainfall during these months is not used by the paddy plants, more than one third of the water is allowed to flow into the sea through canals. For this the government authorities should be blamed for neglecting the old tanks which were used to store the excess rain in ancient times.

In some places outside Jaffna, rice is cultivated three times a year. This is due to the great amount of rainfall. The average farmer in Jaffna spends about three hundred rupees on his land every year, and reaps a harvest of four hundred rupees during

a good season. Only about one half of his harvest is real paddy, and the rest is straw which is used to feed his pair of bulls and a few cows.

One of the chief reasons for the poverty of the Jaffna farmer is his social customs. He does not want to take a risk. That is he does not try to grow new crops which are suitable to the climate of his country, and bring more profit to him. Even in cultivating his customary crops, he does not use modern implements and artificial manure. In Burma and in some parts of India, modern scientific machines and manures are used to grow crops.

We cannot blame the Jaffna farmer altogether for the lack of progress in this respect. He is ignorant of modern scientific ways, on account of his poor education and because he has very little say in the government of his country. The government does not take special interest to introduce some of the modern changes into his country. It is only beginning to do so now.

Lastly the Jaffna farmer is very much tied to his land, and does not want to go to other parts of Ceylon in order that he might profit more. The state of Jaffna would have been improved within the last half-century had not the educated young men found employment in Malaya and Burma. But now, as there is no chance of getting employed in those countries, Jaffna farming will be modernized in the years to come.

Extract from a Paper on India read before The Junior Geographical Association

by K. Chandran

I. Salt

S**A****L****T** is a necessary ingredient that plays an important part in the world of agriculture. The salt we apply for curries is got from the deposit of salt from sea water, but the natural salts that aid the growth of plants are found in the earth. Where ever we find these salts of the earth, namely nitrate, potassium salts, phosphorus salts and lime in sufficient quantity are in the right proportions. There the soil is fertile and plants flourish luxuriently. The stock of salts in the earth is limited and when a crop is grown in a soil, the properties there, are used up and for the next cultivation they should be replaced by artificial means else the productivity of the plot diminishes. Ashes, bones, etc. too compensate for loss of the natural salts, but the system of rotation of crops prevents any one salt getting entirely exhausted.

Around us we find ample stock of these natural properties to replace the exhausted salts and thereby to fertilize the soil. Nature is very kind towards her children in providing them with the essential things that contain what the soil demands. Cowdung, ground nut cake and bones—the value of which we little realize, do prove to be first rate manures having in them all the necessary properties.

Cowdung has in it all properties except phosphorus. We should therefore add phosphorus along with cowdung to the soil. But these things if scientifically applied, would produce marvellous results in the yielding of crops. For us to get enough phosphorus, we must have extensive forests, the trees growing in them are

of great help to agriculturists, of which the rest of the world has put science at the service of agriculturists and the peasants in India are ignorant of such things.

Next to his lands, his cattle are the most precious possession. India has about $\frac{1}{3}$ of the world's cattle. This is too much to be fed and consequently they die, and they are starved. For the people do not find ample fodder to feed them.

II. Irrigation

Irrigation in India is a great problem that requires the greatest human endeavour to solve. The country entirely depends upon rain which helps the farmers, by flooding the parts that know no rivers, and by adding to the flow of rivers that have their sources in the hills, and find their way through plains. But the poor peasants cannot always rely upon the monsoon, although constructing canals, digging wells, storing the surplus water in tanks, building dams and barrages are some of the devices which help the agriculturists, yet they experience great disadvantages. Even in the age of modernization, the farmer in India is using the primitive implements and thus delay the introduction of improved appliances.

III. Not enough Land

A country like India with its surplus population of nearly 400 million people has not enough agricultural lands to provide the cultivation with adequate requirements. The average farmers in India have no more than 2, 3 or 4 acres of land

while the British farmer cultivates 26 acres of land and the Canadian manages to look after 140 acres. The produce, the farmer gets out of his fields is very little that is hardly enough to supply his family needs. The farmers in India are small-holders. If they remove the fences that divide the fields and cultivate all the lands together on a cooperative basis they are sure to get much produce and save a little more money.

In western countries many find work in factories, but in a country like India, where there are not very many factories the people have to depend upon agriculture. In Germany and other countries, the governor has taken the necessary steps to help the poor farmers in getting enough requirements. Russia has taken gigantic strides in scientific agriculture. Before the peasants of Russia used to cultivate miserable little strips of land just as our peasants do today and were as poor as we still are. But today they have progressed immensely.

The face of the mother land can be then reformed, if people pay attention to cooperation, farming, canals, afforestation and manuring. Machinery, and cattle, are the chief factors for the welfare of the country.

IV. Cotton Industry

Right down the ages to the time of the East India Company, India

was the proud Emporium that supplied the markets of Asia and Europe with her textile fabrics. Unequalled for the beauty of surface and variety of texture the work of India's weavers were prized the world over. By the recent excavation at Mohengo Daro, Father Heras of Bombay has proved to the world that India's Cotton Industry dates back several hundreds of years.

But gone the days when maids clothed in Dacca muslins smiled at white faces with unostentatious dignity and charmed the wondering eyes of Western Nations with their magic and splendour. Even in this enlightened era when the mask of obscurity falls off the faces of the countries all over the world the night of conservatism still envelopes the ignorant minds of the Indian people. Modernization has not dawned upon them yet. They fall back several paces in the race of world's competition. To keep up with the leading nations of the world several innovations should be made. Mills and factories should be started and people taught the methods of the Industry. India, to be first in the field, should produce enough to be exported to foreign shores. Machinery and power are the two essential things India lacks.

Letter to the Editor.

Inter Hostel

Sir,

WE would like to draw the attention of the authorities through the courtesy of your columns, to the inconvenience experienced by the Inter Hostellers right throughout the year. The insanitary conditions prevailing there are such that the place is unfit for human habitation. The compound scattered with pieces of broken glass and China-ware, old tins, rags, and other refuse—a source of eyesore to the hostellers as well as to visitors. During this part of the year the place is so warm that the hostellers find it extremely difficult to stay there.

The hostel becomes more unhealthy during the rainy season. The floor becomes dampy and the roof begins to leak. Water stagnates in the drain and from there emanates a bad odour. The latrines cannot be safely used because of the filthy condition in which they are. The fences too are all broken. We request the authorities to provide better accomodation for the Inter Hostellers.

HERE AND THERE

Mr. A: Men who are absolutely certain of anything are fools.

Mr. B: Are you quite sure of that?

Mr. A: Of course I am!

An American journalist tells us the story of how Queen Marie of Rumania was introduced to a famous psychiatrist: "This is Queen Marie of Rumania." "Very interesting" says the psychiatrist, absent-mindedly, "and how long has she had this idea?"

One of China's most famous diplomats at the end of the nineteenth century was the witty Dr. Wu Ting Fang. During an official reception in Washington, an American journalist, noted for his impudence, asked him: "Dr. Fang, what variety of ese are you really—Chinese, Japanese, or Javanese?" Imperturbably the Chinese diplomat replied: "I will tell you that if you tell me what variety of kee you are—yankee, don-kee, or mon-kee."

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர் வெளியீடு

JAFNA COLLEGE LIBRARY
JUL 21 1944
VADUKKODAI, CE

புத். 6

விஷ்ணு ஆடியின் கவ திங்கட்கிழமை

இல. 6

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

அரிய சந்தர்ப்பங்கள் வருவதரிது

யுத்தம் வரவாய் பெருத்தக்கொண்டே வருகிறது. நித்தமும் அக்கிரமமும் அழிவும் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றது. போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் தேசங்களும் பிறவும் தத்தம் நிலைமையை இப்போது நோக்குகின்றன. ஒவ்வொரு தேசமும் தாமே தம் ஷமத் தாங்கும் தத்துவமுடையனவாக வா எத்தனிக்கின்றது. ஒரு தேசத்தின் பொருளாதார நிலைமை பிரதானமாக விவசாயத்திலேயே தங்கியிருக்கிறது. அதனால் தத்தம் பிரதான உணவுப் பதார்த்தங்களையும் வேண்டிய பிற பொருட்களையும் ஒவ்வொரு தேசமும் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆகையால் விவசாயம் இப்போது விருத்தியடைந்து வருவதற்கு யுத்தமே முக்கிய காரணம். சங்கங்களும் கலாசாலைகளும் விவசாய முன்னேற்றத்திற் பங்குபற்றி வருகின்றன.

எங்கள் கல்லூரியிலும் விவசாய விருத்திச் சங்கம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இத்தச் சங்கத்தின் அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. இதனால் இச்சங்கம் முன்னேற்ற வழியின்றித் தத்தளிக்கின்றது. தப்பிதமான அடிப்பிராயங்களே இக்குறைக்குக் காரணம் என்பது பலபேரின் கருத்து.

புல்தகங்களை மாத்திரம் நாம் கற்றல் போதாது. குசேல ஸ்தானம் வசிக்கும் ஒரு வனுக்குத்தான் விவசாயப் பயிற்சி வேண்டும். அவன்தான் பாடுபட்டு அதனால் பிழைக்கிறவன். குபேர சம்பத்துவனு யிருப்பவனுக்கு விவசாயப் பயிற்சி வேண்டியதில்லை என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். இது ஒரு

பெரும் தவறான எண்ணம். விவசாய விழைவின் திக்கு நன்றத்தனைய நிகியை நம்மியிருப்பவன் கதி அகோகதிதான். அவன் செல்வமும் நானுக்குகள் அழிந்துபோம்.

வேறு சிலர் விவசாயத்தி லீடுபடுவது இழிவான செயலெனக் கருதுகின்றார்கள். இத்தகோரிக்கை உள் ளோரே கம்நாட்டின் நிர்ப்பந்தமான நிலைமைக்கு ஐவாய்தாரிகளாவார்கள்.

நம் நாடு முன்னேற்ற நாம் பாடுபடுவோமாக. கல்லூரியில் எம்மை இதற்கணங்கச் சிர்ப்படுத்திக்கொள்வோமாக. புல்தகங்களை மாத்திரம் நாம் கற்றல் போதாது. கல்லூரிப் படிப்பு அத்துடன் முடிவுபெறுது. நம்மை நாம் பல துறைகளிலும் பயிற்றல் வேண்டும். எம் கல்லூரியில் இதற்கேற்பப் பல வசதிகளுமுண்டு. மேற்கூறிய விவசாய விருத்திச் சங்கமும் கல்லூரியின் பாதுகாப்பிலேயே நடைபெறுகின்றது. இச்சங்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் கல்லூரி அளித்தத்தயார். விவசாய விற்பன்னர் ஒருவர் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்.

இச்சங்கம் எம்மை ஓர் அத்தியாவசியமான துறையிற் பயிற்ற முன்வந்திருக்கிறது. இத்தகைய அரிய சந்தர்ப்பங்கள் வருவதரிது. ஒன்று, வரும்போது கழுவினாமற் பயன்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும்.

அன்புக்களே! நாம் எல்லோரும் ஒன்று கூடி இச்சங்கத்திற் சேர்ந்து, அதன் முயற்சிகளில் பங்குபற்றி எம்க்கும் எம்நாட்டிற்கும் உயர்ச்சியைத் தேட முயல்வோமாக.

இறப்பிற்றி தியங்கவேண்டுமாயின்

பல விஷயங்களிலும் பங்குபற்றுவது பல விஷயங்களிலும் பங்குபற்றுவது ஆனால் நாம் பங்குபற்ற

மீட்க்களிலும் பங்குபற்றிய விஷயங்களிலும் எம்மைச் சார்ந்திருக்கும் பொறுப்பை உணர்வேண்டும். இங்ஙனம் உணர்வுலர்கள் சிலரே. கூட்டங்கள் குழப்புலதற்கும், சங்கங்கள் சாலதற்கும், இயக்கங்கள் இறப்பதற்கும் உத்தரவாத உணர்ச்சியின்மையே காரணம்.

எம் கல்லூரியிற் தற்போது சில மாணவர்களுக்குப் பொறுப்புள்ள ஸ்தானங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடச் சங்கத்திற்குப் பிரதிநிதிகளாகச் சென்றிருக்கும் மாணவரையே காம் இங்கு குறிப்பிடுகிறோம். இவர்களுக்குப் பலவகையான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வண்ணம் பிரத்தியேக அதிகாரங்களை யடையும் பலர் தலைக்க முள்ளேராக

முற்றிவிடுதல் இயல்பு. எம் வர்களிலும் பல உத்தியோக ஸ்தானங்களிலும் இங்கோய் அட்டகாசம் புரிவதைக் கண்டும் கேட்டுமிருக்கிறோம்.

இப்பள்ளிக்கூடச் சங்கத்தில் (School Council) உள்ள மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இத்தலைக்கம் வந்து அணுகாது தம்மைத்தாமே நாப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்.

தம்மைப்போன்ற மாணவர்களோடு ஊசலாடும்பொழுது, கண்ணியமாகவும் சாதரியமாகவும் நடவழக்கை ஒப்பேற்ற முயல்வேண்டும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தம் உத்தரவாதத்தை உணர்ந்து நடக்கவேண்டும். இவ்வண்ணம் கலனமாயிருப்பரோல் இவ் வியக்கம் இறப்பின்றி இயங்கும்.

மறுபடியும் கிழைத் தேசங்களே ஆதிக்கம் செலுத்தும்

திர்க்கதரிசனம் திருப்திகரமாகப் பலித்துவருகின்றது

By 'சிவம்'

நீண்டிருந்தபின்னர் வருங்காலத்தில் கடக்கவியுப்பதை கிழ்காலத்தில் பிரதிபலிப்பதாகத் தெப்பித்த தன்மையாலறிந்து ஏனைய உலகிற்கு உணர்த்துவதே திர்க்கதரிசனம். உலகத்திலுள்ள பல சமய சார தால்களில் அனேக திர்க்கதரிசிகள் தோன்றி வருங்காலத்தையிட்டு ஓரளவுக்குத் திருப்திகரமாகக் கூறியிருக்கின்றன. ரேனது அறியக் கூடக்கின்றது. ஆனால் சடசம்பந்தமான தற்கால உலகில் "திர்க்கதரிசனஞ் செய்வதெல்லாம் ஓர் சாலலித்தைகளிலொன்று. திர்க்க தரிசனஞ் செய்வது மனித மனோசக்தியாலாகத் காரியம்" என்றெல்லாம் பிரகிருதி, ரசாயன, விஞ்ஞான முதலிய சாலதிரங்களால் நிரூபிக்க முடியுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட சடசம்பந்தப்பட்ட தூல போகங்களால் லலிக்கப்பட்ட தற்கால உலகில் ஏதத் தாழ்

ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த ஓர் திர்க்கதரிசியின் வாக்குகள் பொருள் திறமாத திருப்திகரமாகப் பலித்து வருவதென்பதும் திர்க்க தரிசனத்தை சாலலித்தையென்று நிரூபிக்கும் உலகின்ப லாப பலன் போலும்.

இத் தெப்பித்ததன்மை பொருத்திய திர்க்கதரிசி (Michel-de Nostredeme) 'மைக்கல்-ம-நொஸ்தாடாமை' என்னும் காமமுதையவராலும் (Nostradamus) 'நொஸ்தாடமுல்' என்னும் நாமத்துடன் ஏனையோரின் கண்ணே விளங்கினர். இவர் பிரான்ஸ் தேசத்தின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள Saint-Remy-en-Provence என்னும் ஓர் ரோமத்தில் பாரம்பரியமாக வைத்தியத் தொழிலிலேபுபட்டு வந்த ஓர் குலத்தில் 1503 அளவில் அவதரித்தார். மாணவ காலத்தை மகிமைபுடன் வைத்திருந்த இவருக்கூடக் கலையிலும் தத்துவங்களிலும்

லும் செல்வனே சுழித்தார். இல்லறத்தி லீடுபடும் பருவம் எய்தியதும் தம்மை இல்லற வியலிலேழைத்து நல்லற முறையில் நடமாட வேண்டினர். இல்லற வியலி லேழைப்பட்டுவருக்கு ஏமாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. கொள்ளை விபாதி எங்கும் கொள்ளையடிக்கத் தொடங்கிற்று. கொள்ளை விபாதியை நிரவாரணஞ் செய்ய “கொண் டும்” என்னும் ஓடைதந்தைக் கண்டுபி டிந்தார் தீர்க்கதரிசி. கண்டுபிடித்த நிவா ரணி அவரின் மனைவி மக்களைத் தவிர மற்றும் பலரை மாணக் சுழிற்றினின்று தப்பவைத்தது. இவரின் அரிய மனைவி மக்களைவரும் மாணவாய்ப் பட்டனர். உடனே கொண்டாமுஸ் உலகத்தின் உளங் களை வெறுத்தார். சமயாபிமானத் ததும் சியவராய் உலக வியல்புகளைத் துறந்து திரிஸ்தவ சன்னியாசியாக வனைய சேவிய காலத்தை கிறிஸ்தவ சன்னியாச்சியாகக் களிற் கழித்தார்.

இவரில் அதிகமான தீர்க்கதரிசிகளைப் போல சமயாபிமானமும் தேசாபிமானமும் ஒருங்கே அமைந்திருந்தன. இவரின் தீர்க்க தரிசனமெல்லாம் பிரத்தியேகமாகப் பிரான்ஸ் தேசத்தையும் பொதுவாக உலகத்தையும் பற்றியே பா நடை யில் வரையப்பட்டிருந்தன.

தீர்க்க தரிசியின் தீர்க்க தரிசன ஆரம்பம் 1665-ம் ஆண்டில் ஐரோப்பாவை அதிர்ச்சியில் வைத்த கொள்ளைகொலைப் பற்றியதே. பின்பு பிரான்ஸ் தேசத்தை சின்னுயின்னப்படுத்திய 1789-ம் ஆண்டின் உங்காட்டுப் புரட்சி, நெப்போலியனின் தோற்றமும் அவனின் வீழ்ச்சியும், 1871-ல் நடந்த பிரான்ஸோ புரஸ்சியன் யுத்தம், சென்ற மகாயுத்தம், தற்போது நடக்கும் யுத்தம், 1999-ம் ஆண்டு வரைக் கும் வருங்கால உலகநிலை, இன்னும் மேலே சொல்லப்படாதவைகளைவிட சமீபத்தப்பட்ட சம்பவங்கள் முதலியனவை களை மிகவும் திருப்திகரமாகச் சித்தரித் திருக்கின்றார்.

கொண்டாமுஸ் பிரான்ஸ் தேசப் புரட்சிக்குக் காததாக்களாக 14-வது லூயி காலத்தில் சம்பவங்க ளேற்படுவதைப் பிரதிபலிப்பதாகக் காண்கிறார். அச்சம்பவங் களினால் பிரான்ஸ் தேசம் இடத்துவந்த

கொண்டு ராஜாதி பத்தியத்திற்கு முடிவு தேட முற்படுவதையும் ராஜாதி பத்திய மொழிந்து பிரஜாதிபத்தியம் சுற்றில் வெற்றிகரமாகத் திகழ்வதையும் திறனுடன் மொழிந்திருக்கின்றார்.

நெப்போலியனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது ஓர் மனோசக்தி வாய்ந்த தீரன் இத்தாலிதேரத்திற் மணமையிலுள்ள ஓர் தீவிலலதரிப்பனென்றும் பின்பு ஐரோப் பாவையும் ஏனைய உலகத்தையும் அச்ச சாகாத்தி லமிழ்த்திவிட்டு, குன்றும் காடும் முாரும் நிறைந்த ஓர் தீவி லிறப்பனென் றும் கூறி நெப்போலியனின் தோற்றத் தையும் வீழ்ச்சியையும் பற்றிச் சரிவரச் சித்தரித்திருக்கின்றார். இன்னும் நெப்போ லியன் பதினான்கு வருடம் கொடுங்கோன் மன்னனென மதித்திட அரசாள்வனென் திருக்கின்றார். அந் போலவிலே நெப்போ லியன் 1799ம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங் கள் தொடங்கி 1814ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் வரைக்கும் தனியறிதாரம் அறவே செலுத்தி அரசாண்டான். நெப்போலிய னுக்குப்பின் பிரான்ஸ்தேசம் அமைதியும் சாந்தமுமற்ற நன்மையில் விளங்குமென் றும், நெப்போலியனுக்குப் பின் வரும் அரசாக்கரிலொருவர் நீதி பிறழ்ந்து மிகவும் கொடுங்கோன்மையில் அரசாள்வனென்றும், இவனுடைய ராஜாதிபத்திய காலத்தில் பிரான்ஸ் தேசத்திற்கு இன்னுமோர் அக் ரிய நாட்டுக்குமிடையில் யுத்தம் நடைபெறு மென்றும், அந்த யுத்தத்தில், பிரான்ஸ் தேசம் சில பூமி சம்பந்தமான பொருட் களை அந்நியருக்குப் பறிகொடுக்குமென் றும் கூறிப்பிருக்கின்றார்.

மேலே சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசி கருதும் அரசன் மூன்றாம் நெப்போலியன் (Napoleon III) தீர்க்கதரிசி குறிப்பிடும் யுத்தம் பிராங்கோ புரஸ்சியன் யுத்தம் (1871). இந்த யுத்தத்தில் பிரான்ஸ்தேசம் Alsace-Lorraine என்னும் காட்டுப் புறத்தைப் பறிகொடுத்திருக்கின்றது.

சென்ற உலகமகாயுத்தத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் தீர்க்கதரிசி, பிரத்தியேகமாக ஐரோப்பாவையும் பொதுவாக உலகமனைத் தையு மீடுபடுத்தக்கூடிய அதுகாலவரைக் கும் உலகில் நடந்திராத அட்நுதிய அதர் மும் சித்திபெறுவதற்கும் ஓர் யுத்த மேற்படு

மென்றும், இந்த யுத்தத்தில் ஆக்கிலேயர் பிரென்சுக்காரர் முக்கிய நேசக்கட்சியினர் மிகவும் அந்தரங்க நிலைமையை அடைவ சென்றும், நேசக் கட்சியினரைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஓர் காடு யுத்த முடிவுறுத் தருணத்தில் ஓர் மாசிக் திங்களில் யுத்த அரசனார் ஜேன்ட்ரி நேசக்கட்சியினரை அந்தரங்க நிலைமையிலிருந்து வெற்றிகரமாக வெளித்தோன்ற ஆதரவு கொடுப்பவரென்றும் கூறியிருக்கின்றனர். இன்னும் யுத்த ஆதிக்க மத்தியிலே ருஷியா தேசத்திலே உள்நாட்டுப் புரட்சி தோன்றுமென்றும் தீர்க்க தரிசனஞ் செய்திருக்கின்றார்.

மேலே சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசியின் வாக்குகளுக்கிணங்க நேசக் கட்சியினருக்கு உதவிபுரிவதற்காக அமெரிக்கதேசம் 1917ம் ஆண்டு மாசிக் திங்களிலேயே யுத்தகனத்திற் பிரவேசித்தது. இன்னும் சென்ற மகாயுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே ருஷியாவில் சமதர்மக்கட்சியினரின் உள்நாட்டுப் புரட்சி நடந்தது.

சென்ற மகாயுத்தத்திற்குப் பிற்பாடு அடுத்தபடியாக நடந்தவைகளைப் பற்றித் குறிப்பிடும்பொழுது எங்கும் சாந்தமும் அமைதியும் சமாதானமும் நிலவவைக்கும் பேச்சுக்கள் நடைபெறுமென்றும், அப் பேச்சுகளின் மத்தியில் எங்கும் தொல்லை தோர்ந்தாயுகள் வளருமென்றும் சரிவரக் கூறியிருக்கின்றார்.

இன்னுமவர் கூறியிருக்கின்றபடியே தேசங்களை அங்கத்துவாராகக் கொண்ட ஓர் சங்கம் உலக சமாதானத்தில் நிரந்தரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தோன்றி அச் சங்கம் தனது ஆதர்சங்களையும் கொள்கைகளையும் பிறமுற்றதால் விழ்ச்சியடைந்தது மிகு சர்வதேச சங்கமே.

தீர்க்கதரிசி, சிலகாலத்திற்குமுன் நடந்த ஸ்பெயின் உள்நாட்டுப் புரட்சியைப்பற்றியும் தற்போது நடந்துகொண்டே யிருக்கும் ஜேனூயப்பான் யுத்தத்தைப் பற்றியும் சரிவர மொழிந்திருக்கிற சென்றால் தீர்க்க தரிசனத்தின் திண்ணியத் தன்மைபற்றிச் சொல்லாமலே விளங்கும்.

ஹிட்லர் கட்சியினரைப்பற்றியும் ஹிட்லரைப் பற்றியும் கூறும்பொழுது, மத்திய ஐரோப்பாவில் இரத்தமதுவகொண்ட ஓர் தாவர போசனத் தோன்றி சுமார் எட்டு

ஒன்பது வருடத்திற்கு ஐரோப்பாவில் அக்கிரமம் வளரப்படுவென்றும் கூறியிருக்கின்றார்.

தற்போதைய யுத்தத்தைப் பற்றிச் சித்திரிக்கும்பொழுது, பிரான்ஸ்தேசத்தின் அகழி அரணை (Maginot Line) தவிர்த்திப் பெஷியன் தேசத்திற்குடாகப் பகைஞர் எதிர்த்து நாட்டை விழ்ச்சியடையச் செய்வாரென்றும், நாடு விழ்ச்சியடைந்தும் பிறவுபட்டு அந்நிய ஆதிக்கத்தில் அடிபடுத்தி ஒரு சிறு சர்வாதிகாரிபோல் ஓர் வியோதிபர் பிரான்ஸ்தேச அரசாங்கத்திற்குத் தலைமைவகிப்பவரென்றும், ஆனால் இவ்வியோதிபரின் கோக்கங்களுள்ளும் இவர் முன்னிலையிலே விழ்ச்சியடையுமென்றும் விவரப்பெயிருக்கின்றார்.

தீர்க்கதரிசி 1949ம் ஆண்டுவரை உலகின் நிலைமையைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார்.

இத்தாலி தேசத்துடன் ஜேர்மனி தேசம் பொருந்தி இத்தாலி தேசத்தின் உலக ஆதிக்கத்தைச் சிதைக்கும். சமதர்மக் கட்சி இன்னொர் விழுமிய ஸ்திரியக் களையுடைய தத்துவத்தின் தோன்றலால் அடியோடறியும். இத்தாலியின் விழ்ச்சிக்குப் பிற்பாடு ஜேர்மன், ஸ்பெயின், பிரான்ஸ் முதலிய இம் மூன்று தேசங்களும் தங்கள் தங்கள் மேலாந்திரத்தை நியமயுத்தமாக யுத்தகனங்களி லீடுபடுவர். சுற்றில் பிரான்ஸ் தேசமே மேலாந்திரப் போட்டியில் வெற்றி பெறும். பிரான்ஸ் தேசத்தில் முற்படியும் ஹென்றி என்னும் அரசனது ராஜாதிபத்தியம் நிறுவிப்பெற யுகழிலும் செல்வாக்கிலும் நிறைந்ததேசங்க ளடங்கிய இந்துசமுத்திரம் வரை தலைமத்தோக்கும். மேலே சொல்லப்பட்ட ஹென்றி என்பவர் பழைய ராஜாதிபத்தியச் குடும்பமாகிய ஹரி அரசனின் வழித்தோன்றலாயிருப்பவர். (தற்போது பிரான்ஸ் தேசப் போர்ப்படைகளுள் பழைய ஹரி சக்தத்திலிருள்ள ஒருவர் ஹென்றி என்ற நாமத்துடனிருக்கிறாராம். இவரைத்தான் தீர்க்கதரிசி கருதினார்போலும்) இக் ஹென்றி மன்னரின் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் கிறிது காலத்திற்குள் ஓர் உயரிய உச்சனத்தானாக அடையும். பின் சொற்பகலத்துள் சமதியாய் விழ்ச்சியடையும். அராபிய ஆதிபத்

ஏ ம ர த் த ம்

By S. K. Ratnam L. M. B.

துரை ஓர் கலாசாலை மாணவன். அவனோர் தனவந்தரின் புதல்வன். கலாசாலை மாணவ மாணவிகளுடன் சேர்ப்பதென்றால் அவனுக்குப் பூரண திருப்தி. அநிலும் சுந்தரியுடன் சம்பாஷிப்பதென்றே போதும்.

அவளின்மேல் அவனுக்கு அதிகக் கவனம் இருந்தது. சுந்தரியின் குழிகொண்டிருந்த சாந்தமே இதற்குக் காரணம்.

சுந்தரி ஓர் செனத்தர்ய ஸ்திரீ. அழகுத் தெய்வம். அவளை அடைபவன் பாக்கியவானாவான் என்று எல்லோரும் கூறத்தக்கதாக இருந்தது. ஏனெனில் அவள் அழகு, நற்குணம், அமைதி ஆகிய பல சிறந்த குணங்களுக்கு உறைவிடமாயிருந்தாள். அத்துடன் சமீபத்த துறையிலும் பாண்டித்தியம் அடைந்திருந்தாள். சுருங்கக் கூறின் அவளோர் சுதிரிற் சிறந்த தேவ அணங்கு எனலாம்.

துரையும் சுந்தரியும் பால்ய சினைநாட்கள். சிறு வயசு தொடக்கம் இணைநிரியாதவர்கள். இன்றும் அப்படியென்றே

தியங்கள் அகோரமாக ஐரோப்பாவைத் தாக்கும். அத்துடன் மேலைத்தேச ஆதிக்கம் உலகவழியும். மறுபடியும் கீழைத் தேசங்களின் ஏனைய உலகிற்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்கும். ஆசியாக்கண்டத்தில் ஓர் தீவ் தோன்றி உலகனைத்தும் ஆதிக்கமும் செல்வாக்கும் செலுத்தத்தக்க தன்மையில் திவங்குவர். ஆசியாக்கண்டத்தின் ஆதிக்கமும் ஓர் எல்லையை அடைய 1999-ம் ஆண்டின் ஆடித்திங்களில் வானத்தினின்றும் ஓர் பயங்கரமான ராஜாதிராஜன் உலகிற்கேற்றுவான். அவளின் தோன்றலுடன் உலகம் ஓர் பிரளயத்தி லகப்பட்டாற்போல் சாந்தமும் அமைதியுமற்ற ஓர் நீடிய அல்லிவகப்பட்டு நலிந்தாவாடும்.

[இக்கட்டுரை American Weekly என்றும் வரா வெளியீட்டிலுள்ள ஓர் ஆங்கிலக்கட்டுரையைத் தழுவிக்கொண்டது]

துரை எண்ணினான். சுந்தரியின் புன்னகையைப் பெறுவதற்கு அவன் எவ்வளவோ தடவை பிரயாசப்பட்டதுமூண்டு. சிலத்தவை ஏமாந்ததுமூண்டு.

கலாசாலையில் முதன்மைப் பதவியை அடைந்தவரும் சுந்தரியே. ஆனால் அவன் ஓர் பெரிய ஏழையின் புதல்கி. அவன் தந்தை அவனைச் சிறு வயதிலேயே விட்டு விட்டு விண்ணுலகை அடைந்துவிட்டார். அவளின் தாயார் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அவனையும் தன்னையும் காப்பாற்றி வந்தாள். அடுத்தவிட்டுத் தனவந்தரிடமே சென்று கூலிக்கு வேலைசெய்து வயிறு வளர்ப்பாள். அத்தனவந்தர்கோ துரையின் தந்தை. ஏதோ பசுவானிலும், தன் அருமை மகளிடத்திலுமிருந்த கம்பிக்கையினால் அவன் கஷ்டப்பட்டு உழைத்துவந்தான்.

அரசாங்க உதவியின்றி சுந்தரி கலாசாலையிற் பயின்று வந்தாள். அதனாற் கலாசாலையிலிருந்த சிறு வேலைகள் யாவற்றையும் அவளை பார்க்கவேண்டி வந்தது. நாலு மணிக்குப்பின் சில அறைகளைச் சுத்தம் செய்வதும் அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலைகள் லொன்றாகும். இதையிட்டுச் சுந்தரி சிறிதும் என்னமாக எண்ணுவதில்லை.

துரையைப்பற்றி வர்ணிப்பகிற் பிரயோசனமில்லை. ஆனால் சுருங்கக் கூறின் மன்மதனென்றே கூறவேண்டும். இவன்முதிர் சொக்கிய மாக்கையார் அவனோர். இவனை அடையும் பாக்கியம் எமக்குண்டோ என ஏக்கிய மாதரும் பலர். சுந்தரியின் அழகும் குணங்களும் வளர்த்தோங்கத்துரையின் காதலும் கொழுந்துவிட்டெரியலாயிற்று. என்ன செய்வான், பாவம்! எப்படி அவளைத் துணிகாமாய்ச் சந்தித்துக் கேட்பது? அவன் கலாசாலைப் பெண்ணல்லவா? எப்படித் துணிகு கேட்பது என்று வாளாயிருந்துவிடுவான். பாவம்! காதல் ஒரு பக்கம். வெட்கம் மற்றொரு பக்கம். எதைச் செய்வதெனத் தெரியாது திகைத்து நின்

சுந்தரி ஓர் கழகத்தின் காரியதரிசியாக இருந்தாள். அக்கழகத்தின் நிலைமை வசிக்கவும் நகுணங்களும் துரைக்குக் கிடைத்தது. அத்தகுணங்களின் துரை சுந்தரியிடம் கதைத்தல் நலமுள்ளது. அவளுடன் கதைக்கச் "கதைக்கத் துரையின் மல்கு பெரித்துகொண்டிருந்த காதல் பிரகாசமாகியிருந்த தலைமட்டது.

சுந்தரியின் கழகத்தார் நாடகம் ஒன்று வைத்த உத்தேசித்து, அதில் கதாநாயகனாகச் சுந்தரியை ஏற்படுத்தினார்கள். நாடகமும் பழகி முடிந்த வந்தனது. பகிரங்கமாய் நடப்பதற்கு இன்னும் இரண்டே இரண்டு நாட்களிருந்தன.

"இனி என்னுள் பொறுக்க இயலாது, எதுவிதத்திலும் துரையைக் கண்டு பேசியே தீரவேண்டும், அவளை எங்கு சந்திப்பது. நான் என்ன செய்வேன்? எப்படி வாய்விட்டுக் கேட்பேன்? அவன் எது சொன்னாலும் ரசி, என்னுள்ளக்கிடக்கையை அவனிடம் தெரிவிப்பேன்" என்று தீர்மானித்து அவளைக் காண அவள் பூங்கா கிழக்குச் சென்றாள்.

"சுருமாரி! என் நாபத்தின் நீ அறி யாரே! அறிந்தால் ஏன் என்னைக் கைவிட்டாய்" என்று தனக்குத் கூறிக்கொண்டு மனம் மிம்தியற்றியத் தன் பூங்காவிலிருந்து ஓர் ஆசனத்தி லமர்ந்திருந்தான் துரை.

"துரை! யான் உன்னிடம் ஓர் வாயிரக்காலமா?" என்று ஓர் சூரல் கேட்டது. இதைக் கேட்டதும் துரை வந்த பித்துப் போனான். கவெழுவினில்லை, தன் இருந்த ஆசனத்தை மீறிக் கட்டிப்பிடித்த

துக்கொண்டான். துரை! "யான் கூறுவது உனக்குக் கசப்பையுண்டிபண்ணுகின்றதா? என் இவ்வேளை இங்கு வந்தாளுென்று எண்ணுகின்றனையா?" "ஆ! சுந்தரியா, யான் ஏதோ கனவு காண்கின்றேனா. இவ்வேளை மையாகச் சுந்தரிதான். ஏ! பெண்ணாகமே உன் வரமேது. இதோ என் உடல், பொருள், ஆதி இம்முன்றையு முனக்கு அப்பணமாக்குகின்றேன், ஏற்றுக்கொள்" என்று சொல்லி அவளண்டை சென்றான்.

"ஐயா, என் கோரிக்கையை நீர் மறுத்தால் யான் இதுகாலம் எடுத்த வேலை பாழாய்ப் போய்விடும். அதுவுமன்றி கலாசாலையோரும் பழிப்பார்கள்." "சுந்தரி! நீ நினைப்பதையே யாலும் நினைத்திருந்தேன், ஆனால் கூற வெட்கப்பட்டுச் சம்மதியிருந்து விட்டேன். என் தந்தை மிகவும் பெரிய தனவந்தர். யான் எதைச் செய்ய முயலுகின்றேனோ அதை அவர் தடை செய்யவேமாட்டார். ஆகவே நீ எதை விரும்பிக் கேட்கின்றனையோ அதைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்" என்றான்.

"நிஷமாகவா? உம் தந்தை ஆகேசு டிக்கமாட்டாரா? அப்படியானால் நாளை நாடகத்தில் அணிவதற்கு உமது உயர்த்த ஆண்டுகள் லொன்றை எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும்" என்றான்.

துரை கற்பாற்றையைப் போலானான். "ஏ! பாபி, என் உயிரைக் கேட்டிருந்தாலும் கொடுக்கத் தலைப்பட்ட என்னை எது கேட்கின்றாய்" என்ற தன் மனத்திற் சொல்லிக் கொண்டான்.

சுந்தரிக்கு யாது தெரியும்? அவள் ஓர் பரம சாதகனே!

பட்டப் பெயர்களின் விசித்திரம்!

ஒரு மாணவன் தான் பலவருட்பா கப் படித்து வந்த பாடசாலைவீதிக்கு விலகி வேறோர் புதிய கல்லூரியைச் சேரும்போது, தனது பழைய பாடசாலை வீருந்து பிரித்தனதுவிட்டுச் சிறிது வருந்து வான். அவனுக்குப் பலகூட கல்வியுடைய ஆசிரியர்களின் இன்முகத்தையும் புன்முறு வலையும் இனி எப்போது காண்பான்? அவன் ஆசைகண்பரின் நேச முகத்தான் எங்கே? அவன் ஒவ்வொருகாளுஞ் சென்று கல்விதந்துத் தாயைப்போல் மகித்த பாட சாலையிருந்து பிரித்துவிட்டான். அப் பாடசாலையின்மீதே அவனையுறியாது ஓர் அன்பும் அபிமானமும் அவன் இருதயத் தில் வேருன்றிவிட்டது. அதைச் சுகுதியில் பெயர்ப்பதென்றால் எவ்வளவு வருத்தத் தைக் கொடுக்குமீ? இங்ஙனம் வருத்தம் மாணவன் எப்பொழுதும் ஒன்றையிட்டு மகிழ்வான். தனது பெயரோடு கொங்கி கொண்டிருந்த மிகவும் இழிவான பட்டப் பெயர்களை அங்கேயே களைத்தெறித்து விட்டதையிட்டுப் பெரிதும் மகிழ்வான். (சில மெச்சத்தக்க பேர்வழிகள் இக் காரணத்தை யொட்டியே பனிகூடம் விட்டு விடுகுவார்கள்.)

ஆனால் இவன் புதிய கல்லூரியிற் கேர்ந்து படித்து ஒரு வாரம் மாவதற் குள்ளே—சிலவேளைகளில் மறுகாளே— இவனது வருப்புமாணவரின் பொங்கி வழி யும் கருணையினால் இவனுக்கு ஒரு கீண்ட பட்டப்பெயரானது கொடுக்கப்படும். சில வேளைகளில் இப் புதிய பெயரானது பழையதிலிருந்தும் கேவலமானதாயிருக் கும். அப்பொழுது அம்மாணவனின் துன் பமும் அதிகசயமும் என்னே! சிலவுக் கொளித்துப் பாதேசம் போவாரா? சம்பி வாயன் தேடிச் சுற்றுவாயனிடம் கொடுத் தது போலல்லவா இருக்கிறது.

இம் மாணவர்கள் இருக்கிறார்களே— இவர்கள் பட்டப்பெயர் கொடுப்பதில் எவ் வளவு கருணாநிதிகளாக இருக்கின்றார்கள்? கேட்காமலே கொடுக்கும் கொடைவள்ளல்க ளல்லவா?

இப்படித் தயைகூர்ந்து பட்டப்பெயர் குட்டும் சுகாமணிகள் இப் பெயர்களை எக் கணஞ் குட்டுகிறுரென்பது ஆராயற்பா லது. பேர்வழியின் உடம்பின் அங்கங் களில் எதாவது பிரத்தியேசமான விகார மிருந்தால், மிகவும் சுலபமாகப் பட்டப் பெயர் குட்டிவிடுவார்கள். ஒருவரின் கண் ணுக்கு இயற்கைத்தேவி சிறிது 'வாக்கு'க் கொடுத்துவிட்டால் போதும். அவர் சென்ற விடமெல்லாம் 'வாக்கன்' என்ற பட்டப் பெயரைக் காவீச் செல்வார். ஒருவர் கால் களை இழுத்து அகட்டிவைத்து நடப்பவ ராகவும் கொஞ்சம் தடியாசாமியாகவும் இருந்தால், 'அம்மான்' என்ற பெயர் உடனே வழங்கப்படும். இப்படிப் பட்டப் பெயர் பெற்றவர்கள் இயற்கைத் தேவியை நோவுதல்லால் பிறிதென் செய் முடியும்.

பட்டப் பெயர்கள் உண்டாக்குவதற்கு இன்னொரு முக்கிய வழி கிறப்பெயரின் திரிபு. உண்மையான அழகிய பெயரை எடுத்துத் தாங்கள் விரும்பியபடி திரிபு கள் செய்து பட்டப்பெய ராக்குவதில் இவர்களின் கெட்டித்தனத்தான் என்னே? 'பென்சயின்' என்பவன் 'பொரிச்சயின்' ஆகவும், 'மிஸ்டர் பென்ஷன்' ஆகவும் மாறு கிறான். 'பஞ்சாட்சரன்' என்பவன் 'பஞ்சன்' ஆகப் பஞ்சபடப் பாடுபடுகிறான். இப்ப டித் திரிபுகள் செய்வதிலும், ஒரு பெண் ணின் பெயர் வரும்படி செய்வதிலும் அன் றோர் மிகவும் சமர்த்தர்கள். 'ரத்தான்' என்பவனுக்குச் 'சுந்தரி' என்றும், 'சண் டெலி' என்று மல்லவா பட்டம் கொடுக் கிறார்கள்.

சில பேர்வழிகள் தம் பட்டத்தை அவசியமில்லாமல் புழுருவதினாலும் உளறு வதினாலும் பெறுகிறார்கள். ஒரு ஆசாமி தான் ஒரு பூனையை உயிரோடு தீயி லிட்டு எரித்துவிட்டதாகப் பெருமையுட் தார். அவரும் 'பூனைபொசுக்கி' என்ற பட் டத்தின் கீழ் பள்ளாட் பொசுக்கினார். ஒரு வேளை பூனையைப் பொசுக்கிய பாவத்தின் பலனோ? இந்த வழியில் கம் கல்லூரி கலவன் பாடசாலைகளில், சிலர்

அங்கும் - இங்கும்

அவிழ்த்துவிடப்பட்ட யானையானது மரங்களையும் செடிகளையும் வேரோடு பிடுங்கிக்கொண்டு போகிறது. ஆனால் அதன் பாகன் அவ்ருசத்தால் அதன் கலையிற் குத்தினதும் அது சாந்தமாகிவிடுகிறது. அது போல அடர்வியாளர்த மனம் விண் எண்ணங்களில் ஓடுகின்றது. விவேகம் என்ற அக்குசத்தால் இடிக்கப்பட்டதும் அது சாந்தமாக அமைகின்றது.

— பூரி ராமகிருஷ்ணர்.

கமது 'இளஞாயி'த்தின் பழைய பத்திராதிபராகக் கடமையாற்றி 'இளஞாயி'த்தின் கண்ணை அறிவுரை, அறவுரை, சொற்சுவை, பொருட்சுவை முதலியன ஒருங்கே அமைந்த கட்டுரைகளையும் ஆசிரியர் சூழிப்புரைகளையும் ரசிகரத் தன்மையிற் திகழச் செய்த திரு. லக்ஷ்மண ஐயர் உயர்தரக் கல்வி கற்பதற்காக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்றிருக்கின்றார். இவர் எங்கள் கல்லூரியில் தமிழ்மணம் திறனுடன் கமழச் செய்வதற்காக ஆற்றிய அளப்பருக் கொண்டுமே நமது கல்லூரி மாணவருலகம் என்றும் மறவாது. இன்னுமியர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தி

மிகவும் கெதியாகப் பட்டப்பெயர் பெறுவர். தம் விழற் பேச்சுக்களில் சில கேளைகளில் தம்மையறியாது தம் காதலியைப்பற்றி (இவர் மாத்கிரந்தான் காதலிப் பது பரஸ்பரம் அல்ல) ஏதாவது உளறுவார். அவளின் பெயரையோ அல்லது அவளைக் கருதும் வேறு பெயர்களையோ அவருக்கு உடனே சூட்டியுவிடுவார்கள். விசுவின் விடப்பட்ட கண்ணை மீளுமா? இங் கணம் பட்டம்பெற்றோர், நலைமேற்போன நீர் முழமேறினாலென்ன சாணைறினு லென்ன என்று தம் 'மோட்டுக் காதலில்' மிகவும் மும்முரமாக கடுபடுவார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் தாம் தாக்கிய பட்டப் பெயர்களை நினைக்கும்போது அனை கள் எவ்வளவு விசித்திரமாக இருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பர்.

விடுபடும் கல்லியோடு சம்பந்தப்படும் சகல துறைகளிலும் தழைத்தோங்கித் தமிழ்த் தாயின் தமிழ்மணமிரு சேயாகத் துலங்கக் கடவுள் கிருமை புரிவாராக!

சென்ற ஆனிமாசம் 24-ம் திகதி தொடங்கி 28-ம் திகதிவரைக்கும் உடந்த் 'மத் திக' சோதனையின் ஆரம்பத்தில் சோதனை யெடுப்பவரின் ஜெனன திகதி, வயது முத லியவைகளைப் பதியும்படி லண்டன் சர்வ கலாசாலைக்கு அனுப்பும் ஓர் பத்திரம் ஒவ் வொரு மாணவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தப் பத்திரத்தில் சோதனை எடுப்பவரி லொருவர் ஜெனன தினத்திற்கு இரண்டு திகதிகளைக் குறித்திருந்தார்.

ஒருவர்: அடே! நீ ஒரு கோழையா யிருக்கே. படுக்கைக்குப் போகும்பொழுது கதவு சாளரங்கள் முதலியன எல்லாவற் றையும் பூட்டிவிட்டுப் படுக்கிறாய்.

மற்றவர்: நான் அப்படியெல்லாம் பூட்டி விட்டுப் படுக்கைக்குப் போவது கொள் ளைக்காரரின் பழக்கமாற்றான். மற்றம்படி நான் உலகத்தில் வேறென்றுக்கும் பயப் படுவதில்லை.

முதற் பேசியவர்: நீ இவ்வளவு பயமா ளெள்ளைக்காரருக்கு! கானென்றால் கொள் ளைக்காரர் வந்தாலும் உடனே லெனியேறத் தக்க விதத்தில் கதவைத் திறந்துவிட்டுக் கதவுக்குள்ளாமையில் நித்திரை கொள்வேன்.

எம்மில் பலர் இறந்தவர்களுடைய ஆவி களோடு சம்பந்தப்பட அலாவுகிறோம். ஒரு ஆசிரியர் இதற்குக்கத் முறையொன்றைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். முதலில் ஓர் இருட் டறை தெனைய. இவ்விருட்டறையில் நண் பர் பலர் கூடி ஓர் மேசையைச் சுற்றுவார் உட்காரவேண்டும். ஒருவர் கையில் ஒருவர் பயப்படாமல் இருப்பதற்காகப் பிடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இதே நிலையில் சத் தம் ஒன்றும் இன்றி ஒரு மணித்தியாலம் வரையில் உட்கார்த்தால் ஆசிகளோடு சம் பாஷிக்கலாம் என்று கூறுகின்றார்.

PRINTED AT THE THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM.